

اتاق فکر

گاهی موقع احساس می کنیم باید همه فکرها رو خودمون انجام بدیم

این امکان نداره. چرا؟ چون

اولاً یه نفر نمی تونه عالم به همه مسائل باشه.

دوماً احتمالاً خودت اونقدر درگیر کار هستی و مشغله کاری داری که وقت نمی کنی فکر کنی.

سوماً خودت وقتی درگیر کاری، نمی تونی از بیرون قضایا رو ببینی؛ لذا نمی تونی فکر جدید تولید کنی

لذا لازمه یه اتاق فکری داشته باشی که

اولاً هم افراد حقیقی که صاحب نظرند در اون جلسه باشن که این افراد خیلی مهم و نقش تعیین کننده ای دارن و هم افراد حقوقی متناسب با کاری که داری

دوماً افراد اتاق فکر باید ثابت باشند نه اینکه هر دفعه افراد جدید بیان تو جلسه

سوماً اگه میخوایی فرد جدید بیاری با همفکری اعضای اتاق فکر بیار سرخود نیار.

چهارم اینکه افراد اتاق فکر نباید بیشتر از ۵ نفر باشه وگرنه نمیتونی جمعش کنی.

پنجم که خیلی مهمه اینه که اعضای اتاق فکر باید بدونن اونا فقط نظریه پردازن و انتظار نداشته باشن همه نظراتشون اجرایی میشه

و **ششم** اینکه نباید اونا رو وارد کار اجرایی بکنی؛ اون موقع میشن مثل خودت. از اونا باید بعنوان «بارش افکار» استفاده کنی.

بعد از اینکه نظراتشونو گفتن متناسب با امکانات و بودجه ای که داری اون نظرات رو
پیاده سازی می کنی

همین.

فقط به نکته:

منظور ما از اتاق فکر همون هیئت اندیشه ورزی هست

Alamdari.ir